

Dosarul nr. 2ra-902/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: E. Badan-Melnic
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: A. Panov, V. Sîrbu, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei
Mocanu împotriva lui Oleg Cușnir cu privire la repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 17 octombrie 2018, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Oleg Cușnir, prin care a solicitat repararea de către Oleg Cușnir a
prejudiciului moral cauzat, estimat în sumă de 10000 lei și compensarea cheltuielilor
de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 25 martie 2017, ora 13:31, s-
a adresat la Inspectoratul de Poliție Buiucani mun. Chișinău, solicitând tragerea lui
Oleg Cușnir la răspundere contravențională pentru faptul că acesta, la 25 martie
2017, ora 13.30, l-a acostat jignitor la observația de a nu bate o persoana terță, a nu
înjura și a nu încălca ordinea publică.

Prin decizia OSS al SP-3 IP Buiucani, Ruslan Tanas, pârâtul Oleg Cușnir a fost
recunoscut culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 69 alin. (1) din
Codul contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime
de 600 lei.

Prin urmare, a invocate că pârâtul, prin acțiunile sale ilegale, i-a creat un
disconfort, frustrări și, respectiv, a fost prejudiciat moral.

Prejudiciul moral îl estimează în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
acțiunea lui Serghei Mocanu împotriva lui Oleg Cușnir a fost respinsă ca
neîntemeiată.

La 28 octombrie 2019, Serghei Mocanu a declarat apel împotriva hotărârii din
1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Serghei Mocanu și s-a menținut hotărârea din 1 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de apel a constatat că, apelul este neîntemeiat, or, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 2 aprilie 2021, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată integral decizia și hotărârea, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se încaseze de la intimat în beneficiu recurentului, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare în baza temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) din Codul de procedură civilă.

Recurentul consideră că instanțele greșit au concluzionat asupra faptului că din materialele prezentate instanței nu a fost posibil să fie constatate faptele culpabile ale lui Oleg Cușnir în urma cărora a avut de suferit moral și pentru care ar urma să fie despăgubit.

Or, la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri probatorii ce confirmă comiterea de către intimat a unei fapte ilicite în raport cu el, fiind cert constatată legătura de cauzalitate între acțiunile ilicite ale intimatului care îmbracă forma unei fapte contravenționale și urmările prejudiciabile - suferințele morale cauzate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 22 martie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 2 aprilie 2021, în termen

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului cererea de recurs la 29 aprilie 2021, informându-l despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Însă până la data examinării admisibilității cererii de recurs, Oleg Cușnir nu a depus referință, prin care să-și exprime poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari